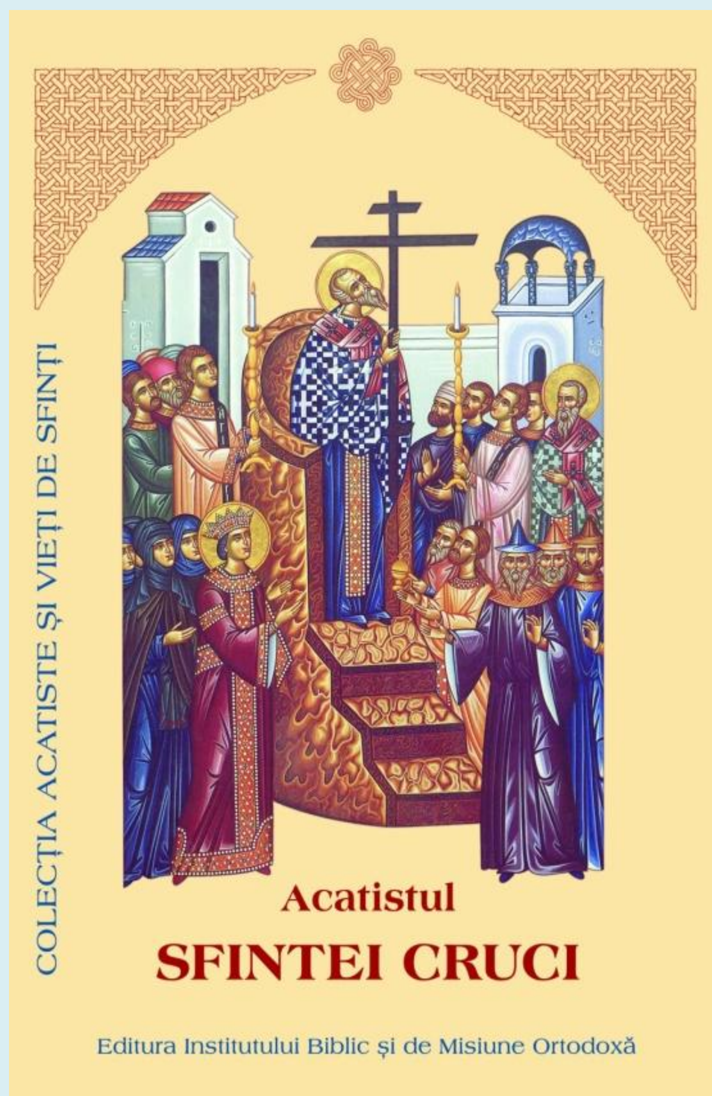
Acatistul Sfintei Cruci

Materiale despre Sfânta cruce:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-Cruce

https://archive.org/details/@steaemy?query=Sf%C3%A2nta+cruce

***

Sărbătorile Sfintei Cruci:

- *Înălţarea Sfintei Cruci (14 septembrie) - cea mai veche şi mai importantă dintre sărbătorile crucii;*

- *Arătarea semnului Sfintei Cruci pe cer în timpul împăratului Constantie (7 mai) - fapt petrecut probabil în anul 351, şi relatat de într-o scrisoare a Sfântului Chiril al Ierusalimului către împăratul Constantie;*
- *Scoaterea cinstitului lemn al cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci (1 august) - coincide cu începutul postului Adormirii Maicii Domnului;*
- *Duminica a treia din Postul Paştilor, numită şi Duminica Crucii (dată variabilă, în Postul mare)*
- *Miercurea şi vinerea, în cântările Octoihului, se face pomenire de cinstita Cruce.*

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.

Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

***

Acatistul Sfintei Cruci - Arhidiacon Vlad Rosu:
https://www.youtube.com/watch?v=RikiEGzrErQ

(Audio) Acatistul Sfintei Cruci - Înregistrare realizată la Catedrala Mitropolitană din Iași:
https://doxologia.ro/cantari/audio-acatistul-sfintei-cruci

&&&

Condacul 1
O, de trei ori fericită şi prea cinstită Cruce, ţie ne închinăm credincioşii şi te mărim, veselindu-ne de dumnezeiasca ta înălţare. Ca o pavază şi armă nebiruită, ocroteşte şi acoperă cu darul tău pe cei ce cântă: ***Bucură-te, cinstită Cruce, păzitoare a creştinilor!***

Icosul 1
Îngerii din cer în chip nevăzut înconjoară cu frică Crucea cea de viaţă purtătoare şi văzând-o cum împarte acum cu strălucire credincioşilor har de lumină dătător, se înspăimântează şi-i stau înainte zicând către dânsa unele ca acestea:
Bucură-te, cinstită Cruce, păzitoare a lumii;
Bucură-te, slava Bisericii;
Bucură-te, căci izvorăşti tămăduiri cu îndestulare;
Bucură-te, căci luminezi marginile lumii;
Bucură-te, lemn de viaţă mirositor şi vistieria minunilor;
Bucură-te, prea fericită şi de daruri dătătoare;
Bucură-te, căci eşti dumnezeiesc aşternut picioarelor;
Bucură-te, căci te-ai aşezat spre închinarea tuturor;
Bucură-te, pahar plin de curată băutură;
Bucură-te, luminător al strălucirii celei de sus;
Bucură-te, cea prin care se binecuvântează zidirea;
Bucură-te, cea prin care este închinat Ziditorul;
Bucură-te, cinstită Cruce, păzitoare a creştinilor!

Condacul al 2-lea

Văzându-se Elena pe sineşi întru dorire, a zis împăratului cu îndrăznire: lucrul cel prea dorit sufletului tău se arată prea de bucurie osârdiei mele; căutând însă arma cea biruitoare pentru tine, precum zici, cântă: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Cunoştinţa cea necunoscută mai înainte, împărăteasa, cunoscând-o a strigat către cei ce slujeau: “Din sânurile pământului siliţi-vă în grabă a afla şi Crucea a mi-o da!”, către care privind cu frică a zis, cântând aşa:
Bucură-te, semnul adevăratei bucurii;
Bucură-te, izbăvirea vechiului blestem;
Bucură-te, comoară, pentru zavistie în pământ ascunsă;
Bucură-te, ceea ce te-ai arătat cu stele închipuită;
Bucură-te, cinstită Cruce cu împătrite raze în chipul focului;
Bucură-te, scară pe înălţime rezemată, mai înainte oarecând arătată;
Bucură-te, lumina îngerilor cea cu alinare închipuită;
Bucură-te, rana demonilor cea mult suspinată;
Bucură-te, odor veselitor al Cuvântului;
Bucură-te, stingătoarea focului rătăcirii;
Bucură-te, cinstită Cruce, apărătoare a deznădăjduiţilor;
Bucură-te, tare apărătoare a celor ce bine călătoresc;
Bucură-te, cinstită Cruce, păzitoare a creştinilor!

Condacul al 3-lea

Puterea lemnului s-a arătat atunci, spre adevărata încredinţare a tuturor şi pe cea fără de glas şi moartă, spre viaţă a sculat-o şi iată înfricoşătoarea privire a celor ce vor a culege mântuire, când cântă: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Având Elena arma cea nebiruită, a alergat către fiul său, iar el, tare săltând îndată, Crucea cea prea mare cunoscând-o, se bucura şi cu săltările ca şi cu nişte cântări, zicea către dânsa unele ca acestea:
Bucură-te, cinstită Cruce, vasul Luminii;
Bucură-te, cinstită Cruce, vistieria Vieţii;
Bucură-te, dătătoarea darurilor Duhului;
Bucură-te, limanul cel neînviforat al celor ce călătoresc pe mare;
Bucură-te, masă care ţii ca pe o Jertfă pe Hristos;
Bucură-te, viţă care porţi Strugurele cel copt care dă vinul cel tainic;
Bucură-te, căci păzeşti sceptrurile împăraţilor;
Bucură-te, căci zdrobeşti capetele balaurilor;
Bucură-te, strălucită cunoştinţă a credinţei;

Bucură-te, păzitoarea a toată lumea.
Bucură-te, binecuvântarea lui Dumnezeu către muritori;
Bucură-te, mijlocirea către Dumnezeu a celor muritori;
Bucură-te, cinstită Cruce, păzitoare a creştinilor!

Condacul al 4-lea

Dumnezeiasca râvnă întru sineşi luând Elena, cu osârdie a căutat şi a aflat Crucea care în pământ era ascunsă şi pe cer împăratului se arătase, pe care lăudând-o a zis: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

În chipul soarelui s-a arătat Crucea în lume şi toţi de luminare umplându-se şi ca şi către o stea alergând, o văd pe aceasta ca pe o pricinuitoare de bunătăţi, în mâinile cele sfinte înălţată, pe care lăudând-o au zis:
Bucură-te, raza Soarelui celui gândit;
Bucură-te, izvorul Mirului celui nedeşertat;
Bucură-te, chemarea lui Adam şi a Evei;
Bucura te, omorârea stăpânitorilor iadului;
Bucură-te, căci înălţându-te, împreună acum şi pe noi ne înalţi;
Bucură-te, căci închinându-te pe suflete le sfinţeşti;
Bucură-te, lauda apostolilor cea în lume propovăduită;
Bucură-te, tăria nevoitorilor cea prea iubită;
Bucură-te, cinstita Cruce, mustrarea evreilor;
Bucură-te, lauda credincioşilor;
Bucură-te, cea prin care s-a surpat iadul;
Bucură-te, cea prin care a răsărit darul;
Bucură-te, cinstită Cruce, păzitoare a creştinilor!

Condacul al 5-lea

Lemnul cel de Dumnezeu dăruit, privindu-l noi toţi, la acoperământul lui acum să alergăm şi ca pe o armă ţinându-l, printr-însul să biruim taberele vrăjmaşilor şi pipăind pe Cel nepipăit, cu bucurie să cântăm Lui: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Văzut-a lumina din cer marele Constantin, arătându-se semnul Crucii cu stele, întru care şi biruind mulţimea vrăjmaşilor, s-a sârguit de a descoperit lemnul Crucii şi a zis către dânsul unele ca acestea:
Bucură-te, marginea sfatului celui negrăit;
Bucură-te, tăria poporului celui binecuvântat;
Bucură-te, cel ce înfrângi taberele vrăjmaşilor;

Bucura te, cel ce arzi cu văpaia pe demoni;
Bucură-te, sceptrul ceresc al împărăteştii oşti;
Bucură-te, arma nebiruită a iubitoarei de Hristos oşti;
Bucură-te, ceea ce dobori sprânceana barbarilor;
Bucură-te, ceea ce ocârmuieşti sufletele oamenilor;
Bucură-te, izbăvitoarea multor răutăţi;
Bucură-te, dăruitoarea multor bunătăţi;
Bucură-te, cea prin care saltă purtătorii de Hristos;
Bucură-te, cea prin care iudeii se tânguiesc;
Bucură-te, cinstită Cruce, păzitoare a creştinilor!

Condacul al 6-lea
Scară până la cer s-a făcut Crucea Domnului, pe toţi suindu-i de la pământ către înălţimea cerului, ca să locuiască împreună şi totdeauna cu Cetele îngerilor, lăsând pe cele ce sunt acum ca pe cele ce nu sunt şi ştiind ei a cânta: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea
Lumină, Mântuitorule, strălucind peste toţi cei din iad, ai luminat pe cei ce zăceau jos; iar portarii iadului, nesuferind raza Ta, ca nişte morţi au căzut şi cei ce s-au izbăvit de dânşii, acum, văzând Crucea, cântă aşa:
Bucură-te, învierea celor omorâţi;
Bucură-te, izbăvirea celor ce se tânguiesc;
Bucură-te, deşertarea vistieriilor iadului;
Bucură-te, câştigarea desfătării Raiului;
Bucură-te, toiag care ai afundat oastea egipteană;
Bucură-te, căci iarăşi pe poporul israelit l-ai adăpat;
Bucură-te, lemn însufleţit, a tâlharului mântuire;
Bucură-te, trandafir bine mirositor, a bine credincioşilor mirosire;
Bucură-te, hrana celor ce flămânzesc întru Duhul;
Bucură-te, pecetea pe care oamenii au luat-o;
Bucură-te, cinstită Cruce, uşa tainelor;
Bucură-te, cea prin care se revarsă râuri dumnezeieşti;
Bucură-te, cinstită Cruce, păzitoare a creştinilor!

Condacul al 7-lea
Lui Moise te-ai dat ca un toiag, vrând a mântui prea mult truditul neam din stricăciune, dar te-ai cunoscut lui şi semn dumnezeiesc. Pentru aceea s-a înspăimântat de tăria ta, Cruce cinstită, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Cel ce de demult a dat lege văzătorului de Dumnezeu în Sinai, de voie pe Cruce s-a pironit pentru cei fără de lege, de bărbaţii cei fără de lege şi blestemul cel vechi al legii l-a dezlegat, ca puterea Crucii văzând-o toţi acum să cânte:
Bucură-te, ridicarea celor căzuţi;
Bucură-te, îndreptarea celor robiţi de patimile lumeşti;
Bucură-te, înnoirea învierii lui Hristos;
Bucură-te, dumnezeiasca desfătare a monahilor;
Bucură-te, copac bine înfrunzit sub care se adăpostesc credincioşii;
Bucură-te, lemn de prooroci grăit a fi pe pământ sădit;
Bucură-te, ajutorul Împărăţiei împotriva vrăjmaşilor;
Bucură-te, apărare tare a cetăţii;
Bucură-te, a Dreptului Judecător arătare;
Bucură-te, a greşiţilor osândire;
Bucură-te, cinstită Cruce, sprijinirea sărmanilor;
Bucură-te, cinstită Cruce, îmbogăţirea săracilor;
Bucură-te, cinstită Cruce, păzitoare a creştinilor!

Condacul al 8-lea
Străină minune văzând, străină viaţă să vieţuim, mintea la cer înălţând-o; că pentru aceasta Hristos pe Cruce s-a pironit şi cu trupul a pătimit, vrând a-i trage la Sine pe cei ce cântă Lui: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea
Întreg a venit din înălţime, avându-şi cu Sine Dumnezeirea, singur Cuvântul cel mai înainte de veacuri şi născându-Se din Fecioara Maică şi lumii arătându-Se om smerit şi Crucea primind, a făcut vii pe cei ce cântă Lui:
Bucură-te, cinstită Cruce, arma păcii;
Bucura te, semnul călătorilor;
Bucură-te, înţelepciunea şi întărirea celor ce se mântuiesc;
Bucură-te, nebunia şi sfărâmarea celor ce dosădesc;
Bucură-te, răsad bine rodit, nemuritor şi de viaţă purtător;
Bucură-te, floare, care ai înflorit mântuirea noastră;
Bucură-te, căci împreunezi pe cele de pe pământ cu cele de sus;
Bucură-te, căci luminezi inimile celor de jos;
Bucură-te, cea prin care stricăciunea s-a stricat;
Bucură-te, cea prin care mâhnirea s-a pierdut;
Bucură-te, bogăţia bunătăţilor celor înmiite;
Bucură-te, lauda credincioşilor cea de mii de ori numită;
Bucură-te, cinstită Cruce, păzitoare a creştinilor!

Condacul al 9-lea
A căzut tabăra demonilor cea cu tot felul de săgeţi într-armată şi neamul evreilor s-a ruşinat, văzând ei că de către toţi cu dor Crucea este închinată şi că de-a pururea izvorăşte tămăduiri celor ce cântă: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea
Râurile cugetelor celor de rea credinţă s-au oprit, fiind pironit pe lemn Tu, Hristoase, căci, cu adevărat nu se pricep cum şi cruce ai suferit şi de stricăciune ai scăpat, iar noi, Învierea slăvind-o, cântăm:
Bucură-te, înălţimea înţelepciunii lui Dumnezeu;
Bucură-te, adâncimea Proniei Lui;
Bucură-te, necunoştinţa necuvântătorilor bârfitori;
Bucura te, pierderea nebunilor de stele vrăjitori;
Bucura te, căci arăţi învierea lui Hristos;
Bucură-te, căci pătimirile Lui le înnoieşti;
Bucură-te, ceea ce călcarea de poruncă a celor dintâi zidiţi ai dezlegat-o;
Bucură-te, ceea ce intrările Raiului le-ai deschis;
Bucură-te, cinstită Cruce, cea de toţi cei dreptcredincioşi cinstită;
Bucură-te, a neamurilor celor necredincioase potrivnică;
Bucură-te, cinstită Cruce, doctorul celor ce bolesc;
Bucură-te, de-a pururea ajutătoare a celor ce se roagă ţie;
Bucură-te, cinstită Cruce, păzitoare a creştinilor!

Condacul al 10-lea
Lumea vrând a o mântui, împodobitorul lumii la dânsa S-a pogorât în chip de negrăit şi întrupat fiind, Crucea a suferit şi pentru noi pe toate ca noi le primeşte; pentru aceea şi izbăvindu-ne pe noi, de la toţi aude: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea
Zid nebiruit şi dumnezeiesc al lumii te înţelegem, o, purtătoare de viaţă Cruce, că Făcătorul cerului şi al pământului pe tine gătindu-te, Îşi întinde mâinile - străină auzire - şi pe toţi învaţă a cânta:
Bucură-te, temeiul dreptei credinţe;
Bucură-te, biruinţa creştinilor;
Bucură-te, căci pe Amalec cel gândit l-ai înfrânt;
Bucură-te, căci de mâinile lui Iacov mai înainte te-ai închipuit;
Bucură-te, căci tu umbrele cele prea vechi le-ai înnoit;
Bucură-te, căci tu glasurile cele de prooroci grăite le-ai împlinit;
Bucură-te, căci ai purtat pe Mântuitorul tuturor;
Bucură-te, căci ai stricat pe stricătorul sufletelor;

Bucură-te, cea prin care cu îngerii ne-am unit;
Bucură-te, cea prin care cu lumina ne-am strălucit;
Bucură-te, căci cinstindu-te, ţie ne închinăm;
Bucură-te, căci strigând, ţie glăsuim;
Bucură-te, cinstită Cruce, păzitoare a creştinilor!

Condacul al 11-lea

Cântarea toată se micşorează, vrând a urma mulţimii minunilor tale, fiindcă de-ţi vom aduce ţie, o, prea cinstită Cruce, mulţime de laude, nimic vrednic nu împlinim, faţă de cele ce ne-ai dat nouă, dar cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Strălucire de lumină dătătoare, celor ce sunt întru întuneric se dăruieşte Crucea aceasta de viaţă dătătoare, căci lumina cea nematerialnică a primit-o şi spre dumnezeiasca cunoştinţă pe toţi povăţuieşte şi înălţându-se acum, pe mintea noastră o înalţă a cânta acestea:
Bucură-te, luminătorul cel ce te arăţi celor ce sunt întru întuneric;
Bucură-te, stea, care străluceşti lumea;
Bucură-te, fulger care orbeşti pe ucigaşii lui Hristos;
Bucură-te, trăznet care slăbănogeşti pe cei necredincioşi;
Bucură-te, căci ai strălucit cetele dreptmăritorilor;
Bucură-te, căci ai risipit capiştele idolilor;
Bucură-te, cea al cărei chip din cer s-a arătat;
Bucură-te, cea al cărei dar pe vicleşuguri le-a gonit;
Bucură-te, ceea ce însemnezi omorârea trupului;
Bucura te, ceea ce omori pornirea patimilor;
Bucură-te, pe care Hristos s-a răstignit;
Bucură-te, prin care toată lumea s-a mântuit;
Bucură-te, cinstită Cruce, păzitoare a creştinilor!

Condacul al 12-lea

Har voind Hristos a da oamenilor, mâinile pe lemn îşi întinde şi neamurile toate împreună le cheamă şi Împărăţia Cerurilor o dă tuturor celor ce cu vrednicie şi cu credinţă cântă cântarea: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Cântând cântarea ta, te lăudăm cu dor pe tine lemnul Domnului ca pe un însufleţit; căci pironindu-se cu trupul pe tine, Cel ce stăpâneşte peste puterile cele de sus ne-a sfinţit, ne-a mărit şi ne-a învăţat a zice acestea:
Bucură-te, cinstită Cruce, arma cea înţelegătoare;

Bucură-te, sfânta privire a Sfinţilor;
Bucură-te, înainte-propovăduirea proorocilor şi a drepţilor;
Bucură-te, purtătoare de lumină, meşteşugire a lui Hristos;
Bucură-te, frumuseţea şi cununa dreptcredincioşilor ocârmuitori;
Bucură-te, stăpânirea şi întărirea cuvioşilor preoţi;
Bucură-te, podoaba cea prea lăudată a adevărului;
Bucură-te, începutul cel prea bun al mântuirii;
Bucură-te, strălucirea cea luminată a tuturor;
Bucură-te, izgonirea agarenilor;
Bucură-te, făclie a luminii celei nestricate;
Bucură-te, veselia sufletului meu;
Bucură-te, cinstită Cruce, păzitoare a creştinilor!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, întru tot cântat lemn, pe care a fost răstignit Hristos, Cuvântul cel mai sfânt decât toţi Sfinţii, primind rugăciunile noastre, de toată primejdia pe toţi izbăveşte-ne şi de chinurile veşnice scapă pe cei ce cântă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***
Apoi se zice iarăşi:

Icosul 1
Îngerii din cer în chip nevăzut înconjoară cu frică Crucea cea de viaţă purtătoare şi văzând-o cum împarte acum cu strălucire credincioşilor har de lumină dătător, se înspăimântează şi-i stau înainte zicând către dânsa unele ca acestea:
Bucură-te, cinstită Cruce, păzitoare a lumii;
Bucură-te, slava Bisericii;
Bucură-te, căci izvorăşti tămăduiri cu îndestulare;
Bucură-te, căci luminezi marginile lumii;
Bucură-te, lemn de viaţă mirositor şi vistieria minunilor;
Bucură-te, prea fericită şi de daruri dătătoare;
Bucură-te, căci eşti dumnezeiesc aşternut picioarelor;
Bucură-te, căci te-ai aşezat spre închinarea tuturor;
Bucură-te, pahar plin de curată băutură;
Bucură-te, luminător al strălucirii celei de sus;
Bucură-te, cea prin care se binecuvântează zidirea;
Bucură-te, cea prin care este închinat Ziditorul;
Bucură-te, cinstită Cruce, păzitoare a creştinilor!

Condacul 1
O, de trei ori fericită şi prea cinstită Cruce, ţie ne închinăm credincioşii şi te mărim, veselindu-ne de dumnezeiasca ta înălţare. Ca o pavază şi armă nebiruită, ocro-

teşte şi acoperă cu darul tău pe cei ce cântă: ***Bucură-te, cinstită Cruce, păzitoare a creştinilor!***

Iar la urmă se citeşte această rugăciune:

Rugăciune

Doamne Iisuse Hristoase, dulce Mântuitorul sufletului meu, mărturisesc înaintea Ta, întru această zi a răstignirii Tale, în care ai pătimit şi ai luat moarte pe Cruce pentru păcatele noastre, că eu sunt cel ce Te-am răstignit cu păcatele mele cele multe şi cu fărădelegile mele cele rele. De aceea mă rog bunătăţii Tale celei nemărginite, ca să mă faci şi pe mine părtaş sfintelor Tale Patimi, cinstitelor răni şi morţii Tale celei de viaţă făcătoare, pentru ca să mă învrednicesc, prin darul Tău, să câştig şi eu asemenea Ţie, pentru dragostea Ta, precum Tu cel milostiv le-ai răbdat pentru mântuirea mea, întărindu-mă pururea cu aceeaşi putere şi răbdare ce ai avut când Te-au răstignit nemulţumitorii evrei.

De aceea întăreşte-mă, Doamne, ca să pot ridica cu bucurie de astăzi înainte Crucea Ta cu deplină pocăinţă, întristarea morţii Tale să o simt, precum au simţit-o Preasfânta Ta Maică, ucenicii Tăi şi mironosiţele femei. Şi-mi înviază simţirile mele cele sufleteşti, ca să cunoască moartea Ta, precum ai făcut de Te-au cunoscut şi zidirile cele neînsufleţite, care s-au mişcat la răstignirea Ta, precum Te-a cunoscut tâlharul cel credincios pe care, rugându-se Ţie, l-ai primit în Rai. Dă-mi, Doamne

şi mie, tâlharului celui rău, darul Tău, precum ai dat atunci aceluia şi iartă păcatele mele pentru sfintele Tale Patimi şi mă primeşte prin pocăinţă împreună cu el în Rai, ca un Dumnezeu şi ziditor ce-mi eşti.

Asemenea fă cu toţi creştinii, vii şi morţi, precum se roagă Ţie în toate zilele Sfânta Biserică şi le lasă lor toate păcatele şi-i învredniceşte pe ei de împărăţia Ta şi să vadă lumina Ta şi să mărească slava Ta.

Mă închin Crucii Tale, Hristoase şi zic către dânsa: Slavă ei pentru dragostea Ta!
Bucură-te, prea cinstită Cruce a lui Hristos, căci prin tine s-a mântuit lumea, ridicând asupra ta pe Iisus ţintuit.
Bucură-te, pom prea mărit, pentru că tu ai ţinut rodul vieţii ce ne-a mântuit din moartea păcatului.
Bucură-te, toiagul cel tare ce ai sfărâmat uşile iadului.
Bucură-te, cheia împărătească ce ai deschis uşa Raiului.

Mă bucur şi eu, pentru că văd pe vrăjmaşii Tăi surpaţi, iar pe prietenii Tăi că împărăţesc în ceruri, pe vrăjmaşii Tăi biruiţi de puterea Ta, iar pe creştinii ce Ţi se închină, înarmaţi cu puterea Ta.

O, Hristoase, Răstignitul meu, câte ai pătimit pentru noi, câte răni, câte scuipări, câte batjocuri şi ce necinste ai răbdat pentru păcatele noastre, pentru ca să ne dai pildă de adevărată răbdare! De aceea cum pot eu să fug de Cruce, văzând pe Hristos că este ridicat pe ea? Cum să-mi pară grele chinurile văzând pe Stăpânul meu că le iubeşte, le cere şi le socoteşte Lui de mare cinste?

Ruşine-mi este, cu adevărat, de mă voi întrista de relele ce-mi pricinuiesc oamenii sau de ispitele ce-mi aduc diavolii sau de trupul şi gândurile mele cele rele sau pentru sărăcia şi bolile ce-mi vin din voia lui Dumnezeu pentru păcatele mele, deoarece acestea toate mi le trimite pentru ca să mă apropie mai mult de El, pentru ca să-L slăvesc şi să mă pedepsesc în această viaţă pentru binele meu, pentru ca să mă odihnesc cu mai multă mărire întru Împărăţia Lui cea veşnică.

Şi de vreme ce este aşa, înmulţeşte-mi Doamne ostenelile, ispitele şi durerile, dar să-mi înmulţeşti împreună şi să-mi prisoseşti şi răbdarea şi puterea, ca să pot răbda toate câte mi s-ar întâmpla. Pentru că recunosc că sunt neputincios de nu mă vei întări, orb de nu mă vei lumina, legat de nu mă vei dezlega, fricos de nu mă vei face îndrăzneţ, rău de nu mă vei preface în bun, pierdut de nu mă vei ierta, rob de nu mă vei răscumpăra cu bogata şi dumnezeiasca Ta putere şi cu darul Sfintei Tale Cruci, căreia mă închin şi o măresc acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Sfântul Ioan Iacob (Hozevitul) - Din Ierihon către Sion - Scrieri duhovniceşti despre Sfânta Cruce

Despre Sfânta Cruce

Domnul nostru Iisus Hristos ne-a dăruit nouă celor credincioşi Semnul Sfintei Cruci, ca să ne fie ca armă nebiruită împotriva a tot răul, dar mai ales împotriva nevăzuţilor vrăjmaşi. Nimeni dintre creştini nu se îndoieşte despre asta.

Însă mai minunat este că semnul Sfintei Cruci lucrează şi celor necredincioşi, când vrea Dumnezeu ca să iconomisească mântuirea lor. Pentru asta voi aduce oarecari pilde din istorie şi din Vieţile Sfinţilor.

Împăratul Iulian paravatul (adică lepădatul de lege, apostatul) era nepotul Sfântului Constantin cel mare. El a fost crescut de mic în legea creştinească şi a învăţat mai întâi carte prin mânăstirile Capadochiei, unde a îmbrăcat şi haina călugărească.

Mai târziu a fost dăscălit de filosofii păgâni, cari duşmăneau de moarte creştinismul. Fermecat de filosofia păgânească, tânărul prinţ a început să urască credinţa creştină şi a făgăduit păgânilor că dacă ajunge împărat, ridică iarăşi închinarea la idoli (care era oprită de Sfântul Constantin). Împins de ambiţia măririi s-a împrietenit cu cei mai aprigi duşmani ai creştinismului şi mai ales cu vrăjitori, cari l-au ajutat. Dar dintre toţi s-a arătat mai iscusit la înşelăciune un vrăjitor evreu. Acesta i-a făgăduit că îl va ajuta la scopul lui, dar i-a pus condiţia să se lepede de Hristos. Jidovul (ca un vrednic urmaş al lui Iuda) l-a îndemnat pe tânărul Iulian ca

să facă lepădarea în scris pe hârtie şi să meargă el singur în capiştea idolească ca s-o încredinţeze demonilor.

I-a pus în vedere ca atunci când aruncă scrisoarea în văzduh să cheme pe demoni, dar nu cumva să facă Semnul Crucii.

Dar în clipa când a aruncat scrisoarea în capişte, s-a arătat o tabără întreagă de demoni. Spăimântându-se de chipul lor, Iulian a făcut semnul crucii (din obişnuinţă) şi atunci demonii au fugit în adâncul iadului, neprimindu-i scrisoarea. Poşta satanei n-a suferit semnul crucii, ea cerea alt timbru pentru scrisoarea lepădării.

Atunci s-a dus nebunul tânăr iarăşi la jidovul vrăjitor ca să întrebe care este pricina neizbutirii. Iar acela i-a tâlcuit că semnul crucii a stricat treaba.

Pentru că are obiceiul să facă cruce atunci când se sperie, l-a învăţat afurisitul ca să junghie un prunc botezat şi să aducă la dânsul inima pruncului. Atunci să fie sigur că semnul crucii nu mai împiedică treaba. Făcând după sfatul jidovului, nu s-au mai speriat poştaşii iadului când le-a aruncat scrisoarea, ci au primit-o, căci mâinile celui lepădat erau acum mânjite de sânge nevinovat.

Prin lucrarea vrăjilor şi prin tot felul de uneltiri viclene, Iulian paravatul a ajuns împărat la Constantinopol după moartea feciorilor Sfântului Constantin.

În vremea împărăţiei lui credinţa creştinească a fost prigonită în chip ascuns, întocmai cum face stăpânirea comunistă în ziua de azi. N-a închis Bisericile, dar a încurajat închinarea la idoli. Averea Bisericii a fost sechestrată de stat pentru întreţinerea spitalelor şi a capiştilor păgâneşti. Creştinii au fost scoşi din funcţiile statului şi din şcoli. Ereticii cari erau afurisiţi de Soborul Bisericii au fost puşi iarăşi în drepturi ca să pricinuiască împerechere şi sminteală în norodul pravoslavnic.

După ce a slăbit Biserica şi a vătămat-o mai rău decât împăraţii păgâni, vipera aceasta vicleană (cum îi zicea Sfântul Vasile lui Iulian) le-a dat ajutor jidovilor ca să zidească din nou Templul din Ierusalim.

Prin asta căuta să arate că sunt mincinoase cuvintele Domnului, cari au fost rostite pentru risipirea templului.

Dar când au început să facă şanţuri pentru temelie, atunci s-a cutremurat pământul şi a ieşit din adânc pară de foc şi pucioasă. Pentru asta n-au mai îndrăznit să lucreze.

În vremea aceea a fost închis şi Sfântul Atanasie cel mare, căci el era socotit ca cel mai mare duşman al lui Iulian. Şi căuta în tot chipul să-l omoare pe Sfânt, dar Dumnezeu i-a scurtat zilele tiranului. Căci în vremea când era în război cu barbarii, Sfântul mucenic Mercurie l-a săgetat în inimă. Atunci Iulian cunoscând de unde vine pedeapsa a strigat: "M-ai învins Galileanule!" În vremea aceea Sfântul Vasile se afla în Biserică, rugându-se Sfântului Mercurie ca să ajute pe norodul pravoslavnic şi să facă izbândă asupra tiranului. Deodată vede că chipul Sfântului Mercurie a pierit de pe icoană. Rugându-se cu mai multe lacrămi, s-a arătat iarăşi chipul Sfântul Mucenic ca şi mai înainte şi a grăit către Sfântul Vasile: "Să mă ierţi căci n-am fost aici, ci am mers ca să pierd pe tiranul Iulian!" În felul acesta s-a izbăvit creştinătatea de cel mai primejdios vrăjmaş, care se arăta în faţă că este creştin, iar cu lucrul era păgân. El a dat foc la multe moaşte de-ale Sfinţilor din vechime şi a distrus multe cărţi sfinte. Atunci au fost arse şi Cinstitele Moaşte ale Sfântului Prooroc Ioan Botezătorul, ale Sfântului prooroc Elisei şi ale altor sfinţi.

Tactica lui Iulian paravatul (adică metoda lui ascunsă) o folosesc astăzi tovarăşii comunişti, care se prefac că sprijină Biserica, dar lasă slobodă toată oastea ateilor şi o sprijină în tot chipul ca să dezrădăcineze orice urmă de credinţă din sufletul tinerimii.

Au văzut că nu reuşesc cu prigoana, pentru asta au luat învăţătură de la afurisitul Iulian, ca să nu priceapă lumea de unde vine vătămarea. Puterea Sfintei Cruci este săgeata care va zdrobi capul balaurului roşu, cu darul Domnului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Amin.